

Vážení přátelé, soudružky a soudruzi, vážení hosté,

scházíme se dnes, abychom společně oslavili a vzpomněli 65tiletého trvání oddílu kopané, abychom vzpomněli historii vývoje od jeho založení v roce 1909. Je to jistě dlouhé období zvláště když si uvědomíme, že jde o malý klubík, kterých je v naší republice mnoho. Přitom je však málo oddílů, které se mohou tak dlouhou tradicí pochlubit. To, že se tak malý klub udržel, celých 65 let, bylo jistě zásluhou desítek a možná stovek funkcionářů a hráčů, kteří bez nároků na odměny a hodnocení, věnovali celý volný čas jen tomu, aby kopaná v Hrdlořezech se rozvíjela a udržela.

Vždyť v minulých letech a to ukazuje celá historie vývoje kopané finanční, na nákup nejn nutnějších potřeb a v neposlední řadě i problémy, ve funkcionářích, jakož i časté nedostatku hráčů.

Bude jistě správné, abychom právě dnes u příležitosti 65 let trvání našeho oddílu kopané znovu poděkovali všem těm obětavým funkcionářům a hráčům i když mnohým již jen in memoriam.

Jejich zásluhou můžeme právě dnes společně zhodnotit a vzpomenout dlouhého období vývoje kopané v Hrdlořezech.

Dovoďte mi proto, vážení přátelé, abych stručně vzpomněl některé rozhodné momenty z historie od založení v roce 1909.

Před 65 lety, když se začal v českých zemích rozvíjet fotbal, rozhodlo se několik místních nadšenců založit v Hrdlořezech sportovní klub k provozování tohoto sportu.

Byli to tyto zakládající členové:

František Blecha, Adolf Blažek, Bedřich Formánek, František Hruška, Bohuslav Janů, Karel Kodýtek, Josef Kroužek, Josef Kubík, Antonín Novák, Karel Pomahač, Václav Rejholet, Jan Sedlák, K Josef Štastný, František Tichý, František Vaníček, Josef Veselý a Josef Zita.

Začátky nově založeného klubu byly v té době nepředstavitelně svízelné a těžké. Obec Hrdlořezy byla odedávna obcí čistě dělnickou, nebylo zde nikoho kdo by pomohl, a tak se naši předchůdci

museli probíjet jen vlastní svépomocí a obětavostí. Hrál se v rekvisitách, které si každý hráč sám opatřil, a to mělo vliv na různorodost v jejich vybavení. Avšak přes všechny potíže, počáteční neúspěchy i zklamání dovedli tyto nadšenci pokračovat ve sportovní činnosti.

Bohužel z předválečné doby a z doby první světové války nezachovalo se nám žádných písemných ani jiných dokladů, které by jasněji ukazovaly tehdejší události a život nového klubu. Bylo proto použito pro vzpomínky na tyto doby osobních španělí bývalých funkcionářů.

V roce 1909 byl založen sportovní klub, který nesl název "SK Sparta Hrdlořezy".

Prvním předsedou byl v roce 1909 zvolen Karel Kodýtek. Schůze se konaly většinou na staré hospodě a denní porady pak v holárně Josefa Veselého. Hrál se na bývalém vojenském cvičišti, pronajatém od vojenské správy. Na tomto hřišti, které se nacházelo mezi obcemi Hrdlořezy a Malešice nad takzv. "Kájsem" se nesměly dělat žádné úpravy a také branky musely být po každém zápase odneseny.

Jelikož v hospodě nebylo většinou dosti místa, propůjčoval na převlékání mužstev svoji klírnou obětavý člen Josef Veselý, v této se vlastně odbyvalo mnoho ze života klubu a členové Sparty se zde cítili "jako doma".

Později bylo naše mužstvo doplněno nově se přihlásivšími hráči. Ze žitkovských, libeňských a vysočanských klubů a tím bylo značně posíleno.

Pěkně se rozvíjející činnost Sparty Hrdlořezy rázem ukončila první světová válka, která vypukla v roce 1914 a zastavila tak její činnost na celé 4 roky. Co bylo po celých 5 let s největší námahou vybudováno, téměř zcela zaniklo.

Rok 1918 a doba poválečná přináší však také znovuvzkříšení Sparty Hrdlořezy, a to jsou to hlavně předváleční členové, kteří na tom mají největší podíl. Při valné hromadě, konané dne 19.1.1919

byl zvolen předsedou Emil Zach, místopředsedou Alois Klier, sekretářem Josef Kubín, pokladníkem Josef Veselý, jako členové výboru pak František Trpák, Josef Kroužek, Jindra Tramba, František Trojáněk, František Pomahač, Vojta Tesařík a Josef Skřivánek.

Bylo zakoupeno prádlo, od Slavoje VIII, míče a několik párů kopaček a konány horlivé přípravy k nastávající sezoně. Hlavní bolestí bylo opětně hřiště. Po velké námaze bylo získáno provisorní hřiště vedle hlavní silnice nad nynějšími obecními domky, toto bylo spontální pomocí všech členů upraveno a činnost zahájena.

Dne 9. června 1919 konána slavnostní valná hromada na počest 10letého trvání klubu.

Mužstvo bylo posíleno dalšími členy jako např. Frn. Hruškou, Karlem Fronkem a Josefem Rolou.

Klub ač finančně slab plnil vždy své místní povinnosti, jako účely kulturní a dobročinné a podporoval též podle svých možností místní školu.

V roce 1920 za předsednictví R. Beka a za účinné podpory profesora Josefa Suchého bylo získáno po mnoha intervencích nové hřiště u Malešic. Ačkoliv klub platil nájemné 1 000 Kčs ročně, vojenská správa a i majitelka paní Kantorová nedovolily žádné větší úpravy. Hrál se tedy na značném svahu a hřiště se z toho důvodu stalo obávaným a vyhlášeným, jelikož se na něm naším soupeřům pro nezvyk špatně hrálo. V tomto roce vyhlála Sparta Hrdlořezy pohárovou soutěž v Hloubětíně.

V roce 1921 stává se předsedou opět Emil Zach. V tomto roce prodělala Sparta jednu z největších krizí ve svém trvání. Byly to značné finanční potíže a hlavní odchod několika hráčů do jiných klubů. Pouze hrstka těch nejvěrnějších zůstala a to se v daleko větší míře zasadila o to, aby Sparta nezanikla.

Za resignujícího předsedu Zacha byl zvolen novým předsedou Václav Hora, výbor byl doplněn a zásluhou prof. Josefa Suchého byly upraveny i finance. Mužstvo ač hodně oslabeno, obětavou

hrou dohánělo technické nedostatky a doocílilo mnoha dobrých výsledků.

V roce 1922 za předsednictví Václava Hory byla podniknuta větší úprava hřiště, která byla zdárně ukončena za spolupráce všeho členstva a za podpory Jana Chábery. Klub se přihlásil do mistrovství III. třídy Středočeské župy fotbalové. a ihned v této první soutěži se umístil na prvním místě, se 17 body a skorem 40:10, tím byl vyhovován postup do II. třídy.

V roce 1923 se výbor celkem nezměnil. Významného úspěchu bylo dosaženo vítězstvím Strašnického poháru. V tomto roce kádr. mužstva tvořili již místní hráči a odchovanci klubu.

Kla Valná hromada konaná dne 10.2.. 1924 postavila opět do čela Sparty Václava Horu. Oddíl obdržel poprvé subvenci do župy Kčs 800,- na úpravu hřiště. V tomto roce poprvé byl založen oddíl dorostu, avšak pro nepochopení rodičů se neudržel.

Rok 1925 stává se velmi významným v dějinách klubu. Bylo v něm doocíleno mimořádně skvělých výsledků. V tomto roce došlo k velmi dobré spolupráci jak ve výboru, který zůstal stejný jako v roce 1924, tak i mezi hráči. V mistrovství II. třídy do- byla Sparta první místo a tím i zasloužený postup do I b třídy. Rovněž byl podruhé vyhrán Strašnický pohár a řada dalších úspěchů dobyla značné popularity Sparty Hrdlořezy.

V roce 1926 byla při řádné valné hromadě schvávena změna názvu klubu na SK Sparta Praha IX^a. V čelo klubu byl znovu Václav Hora, dále pak Kubín, Trpák, Mourek, Kvasnička, Veselý, Valíšek, Tramba a Tesářík. Jejich prvním úkolem a požadavkem bylo získání nového hřiště, které mělo být již trvalým. Pro značné překážky a vysoké požadavky majitelů pozemků neshlo jednání úspěch a tak bylo znovu upraveno staré hřiště. Vidíme, že vyhovující hřiště bylo vždy největší starostí všech výborů Sparty IX.

Pro neshody ve vedení i v mužstvu, dále odchodem několika hráčů vznikla krize v prvním mužstvu, byla zgracena jeho sebedů- věra a dostavily se trpké porážky v mistrovství a tím i sestup do II. třídy.

Na mimořádné valné hromadě byl změněn a doplněn výbor. Předsedou byl zvolen Josef Cynk.

V roce 1927 byl předsedou klubu Jindra Tramba a místopředsedou Oberstý. Špatný finanční stav, potřeba peněz na doplnění inventáře, rozeštvané mužstvo, to vše se muselo dát do pořádku. V mistrovství II. třídy bylo obsazeno třetí místo. V tomto roce byl vyhrán pohár na Rudé Hvězdě Žižkov při jejím pětiletém trvání a ve Strašnickém poháru obsadili jsme opět první místo. Dařila se práce výboru a bylo upevněno jak vedení, tak hráčský kolektiv. Sparta XI utrpěla dvě velké ztráty úmrtím místopředsedy Václava Oberstého, zasloužilého a velmi obětavého pracovníka a dále rovněž zasloužilého člena řídicího učitele Rudolfa Krandy.

Rok 1928 možno nazvat rokem rozmachu a všeobecného vzestupu klubu. Hlavně zásluhy na tom patřilo hráčům, kteří vzorným společenským vystupováním a dobrou hrou přivedli Spartě mnoho a mnoho příznivců a i nových členů. IA mužstvo ~~vyhrálo~~ vyhrálo mistrovství II. třídy bez porážky a dalo tak klubu krásný dar do 20. jubilejního roku činnosti, opětný postup do IB třídy. Strašnický pohár byl vyhrán potřetí a to definitivně.

Jubilejní rok 1929 byl zahájen přípravami k oslavě 20letého trvání pod vedením Václava Hery. Bylo docíleno nejen úspěchů finančních, ale hlavně také morálních. Z ~~toho~~ popudu Václava Sedláčka byl znovu založen dorost. Pod jeho vedením si dorostenecké mužstvo vedlo velmi zdatně. Byl dostatečný počet a zájem, takže mohly hrát dvě mužstva. Ještě v roce založení se dorost zúčastil pohárové soutěže na Lvu XI a získal první cenu. Více než polovina hochů z tohoto dorosteneckého mužstva přišla velmi brzy do IA mužstva. Valná hromada se konala 28. července 1929.

V roce 1930 odchází odchovanec a jeho nejlepší hráč Václav Hruška do Viktorie Žižkov a později do AC. Sparty. Zakrátko dochází k odchodu dalších hráčů a tak se Sparta XI stala chtě-nechtě dodavatelem ligových klubů. Ze Sparty XI odešel do Viktorie Žižkov a pak do Čechie Karlín Alois Škodopole, naše velmi dobré levé křídlo Rudolf Kranda do Unionu Žižkov a později do Viktorie Žižkov, do Čechie Karlín odešel střední záložník Míla Kouňovský, do Slavoje VIII odešel K. Rydřich, do ČAFK Vinohrady Tranta. Tyto odchody

způsobily značné oslabení IA mužstva Sparty XI.

Neutěšené poměry a velká hospodářská krize v roce 1931 měly značný vliv i na náš klub. Způsobily částečnou stagnaci v jeho životě. Vedení klubu s předsedou Jindrou Trambou těžce zápasí s finanční otázkou. V ligové Viktorii Žižkov je již dobrá polovina našich odchovanců, hledajících ve sportu určitá existenční zabezpečení. Po několika letech se pak téměř všichni vrátili do Sparty XI. Mistrovská soutěž v tomto roce nedopadla dobře a jen reorganizace zahrála náš klub od sestupu. Ke konci sezony bylo mužstvo doplněno dorostenci a forma se značně zlepšila. Rovněž rok 1932 je rokem dalších neúspěchů. Teprve příchodem Antotína Dvořáka se Žižkovského SK a návratem Rudla Krandy se situace v oddílu zlepšila. V tomto roce utrpěla Sparta XI nenahraditelnou ztrátu úmrtím zakládajícího člona, dlouholetého hráče a činovníka klubu Františka Hrušky.

Rok 1933 nepřinesl oproti předchozím rokům mnoho změn. Nedostatečná práce ve výboru a neshody mezi hráči a nedostavování se k zápasům zavinily ne jeden špatný výsledek. V tomto roce bylo ustaveno poprvé Žákovské mužstvo, které sehrálo 8 zápasů se skorem 29:20.

Špatná finanční situace nutila výbor, aby hledal jiné prameny příjmů. A tak byl podán námět, který byl ihned realizován. Byl založen dramatický odbor, který pod vedením dobrých ochotníků Oldy Žirovnického a Franty Holubce zajistil klubu pořádáním velmi úspěšných představení finanční rovnováhu. Tím oba jmenovaní velmi pomohli oddílu kopané.

V roce 1934 kdy klub oslavoval 25leté trvání získalo IA mužstvo první ceny v pohárovém turnaji pořádaném Olympií Žižkov. V rámci oslav zvítězilo nad reprezentační XI Středočeské župy fotbalové, reprezentované tehdy prvotřídním Slavojem VIII v poměru 5:4. Rovněž v následujícím roce bylo dosaženo dobrých výsledků. Úspěšný byl i náš dorost, který docíloval pěkných výsledků. Rok 1936 je možno označit jako mezník v dějinách klubu.

Vzornou spoluprací všeho členstva bylo konečně upraveno a ohraženo hřiště, stalo se tak hlavně obětavostí našeho bývalého brankáře Josefa Hanuše. Takto přebudované hřiště bylo dne 11.července slavnostně otevřeno. V tomto roce i v mužstvu nastal obrat k lepšímu, zavládl kamarádský duch, sportovní výkon stoupal a dostavily se i pěkné úspěchy a s nimi stoupal zájem celé sportovní veřejnosti a bylo získáno mnoho dalších příznivců. V prvním kole mistrovství IB třídy umístili jsme se na prvním místě. Zvítězili jsme v pohárové soutěži SK Philips. Naše stará garda stala se vítězem námi vypsané pohárové soutěže a získala tak pohár Poledního listu. Ale ani dorostenci nezástali tento rok pozadu a pod vedením Josefa Broučka získali v mistrovství žižkovského okrsku první místo se skorem 25:2 a postoupili do I.třídy v mistrovství dorostu. Během roku posílil odchovance dorostu Václav Jiroušek IA mužstvo. Velmi úspěšný ve výkonu IA mužstva byl také rok 1937. Porážili jsme mužstva i dvojeřadným skorem a jen nešťastná prohra se Slavojem IX po zranění jednoho z nejlepších hráčů Frant. Ouředníka na stavu 1:0 pro nás, nás připravila o postup do IA třídy.

Rok 1938 nebyl zvláště příznivý a to vzhledem k mimořádné situaci, jednak pro částečnou mobilizaci v květnu, která dočasně přerušila sportovní podnikání a zářijová ~~střm~~ mobilizace pak úplně zastavila celou sportovní činnost.

Významného úspěchu dosáhla Sparta XI v roce 1939 a to v roce jubilejním 30 letého trvání. Zvítězila v IB třídě s 31 body a skorem 73:25 a tím si vybojovala postup do IA třídy. V tomto roce bylo mužstvo posíleno Václavem Hruškou, který se vrátil z AC. Sparty, dále Trantou Antonínem se SKEP a Hladíkem Václavem ze Stráže bezpečnosti.

Rok 1942, rok okupace přinesl našemu sportu těžká omezení v jeho provozu. 5.května tohoto roku se konala poslední členská schůze, které se zúčastnilo 24 členů. Pak přišel přísný zákaz veškerých schůzí. Tím prakticky skončila činnost.

První poválečná výborová schůze Sparty XI se konala 5.června 1945 za účasti 26 členů a hráčů.

Dne 8. července 1945 se konala řádná valná hromada. V tomto roce naše první A mužstvo se zúčastilo mistrovské soutěže a získalo v podzimním kole první místo.

V roce 1946 byl v čele Sparty XI postaven Karel Tramba a v této funkci byl až do roku 1949. Čestným předsedou byl zvolen Vojta Tesařík. Mistrovská IA mužstvo obsadilo v tomto ročníku třetí místo se skorem 60:30.

Rovněž v roce 1947 pokračovalo IA mužstvo úspěšně a vydobylo si návrat do IA třídy.

V další sezoně v roce 1948 mistrovství IA třídy umístili jsme se na devátém místě a po reorganizaci mistrovských soutěží když ještě S zůstal ještě v IA třídě, byli jsme zařazeni do II. třídy.

V tomto roce bylo provedeno sloučení tělesné výchovy a sportu do celostátní organizace "Sokol" a náš klub byl zapojen do Jednoty Malšice jako oddíl kopané Sparta XI.

Po vytvoření samostatné sokolské jednoty v Hrdlořezích stala se Sparta XI oddílem kopané Jednoty Hrdlořezské.

Dne 10.2.. 1949 konala se v seškolově v Hrdlořezích ustavující schůze oddílu, která byla poměrně málo navštívena. Z Malšic se dostavili jen tři členové.

Do nového výboru byl zvolen jako předseda Karel Tramba, členové výboru Tichý, Tesařík, Vojta, Poberský Antotín, Loza, Novák Frant., Mraček, Dočkal a Kubeš Bedřich. V krátké době ztratili někteří členové zájem o práci ve výboru a proto byl výbor doplněn o Hradce jako zapisovatele a pokladníka Širlo. Také funkce vedoucího dorostu byla svěřena bývalému hráči IA mužstva Vildovi Dočkalovi a vedením častva byl pověřen Ludvík Soldát.

Po počátečních potížích a problémech byly nedostatky překonány a naše IA mužstvo se umístilo po neúspěšném začátku v popředí mistrovské soutěže.

Oddíl kopané se začal v čelku úspěšně rozvíjet. Starý kádr hráčů byl doplňován mladšími a tak byla zkloubena zkušenost a taktika zkušenosti mladých hráčů. Hrál se dobrá kopaná, a to mělo také vliv na návštěvnost jak z řad místních občanů, tak i ze Žižkova. To mělo pochopitelně vliv i na hospodářskou situaci a náš oddíl neměl finanční problémy.

Později však přišlo období, které změnilo a do určité míry utlumilo předpoklady a rozvoj našeho oddílu. Jednak to bylo osamostatnění oddílu kopané v Malešicích a tím rozdělení hráčů do dvou oddílů, přestože dříve byla i velmi dobrá spolupráce. To samo o sobě oslabilo kádr dosavadních hráčů v Hrdlořezech.

Dále to byl direktivní zásah nadřazených orgánů podle kterého docházelo k zapojování tělovýchovných jednot do závodů a továren. U nás to bylo konkrétně zapojení do podniku "Kovoslužba" a nový název byl TJ Slavoj Kovoslužba Hrdlořezy.

Řada funkcionářů i hráčů ztratila zájem o činnost v nové organizaci, protože už nebyla možnost vlastního rozhodování a tím také omezena určitá pravomoc. Nezáměr byl také proto, že tovární celky prováděly sportovní činnost většinou v pracovních dnech, a to spíše jako rekreační. Tím také odpadl zájem místních občanů, protože v sobotu a v neděli se nehrálo. Řada hráčů z těchto důvodů odešla do jiných klubů. Přitom i dorostenci jako učňové hráli v mateřských závodech a tím se prakticky rozpadl základní předpoklad vlastní výchovy mladých hráčů pro doplňování 1A mužstva. Na toto rozhodnutí doplatila i ZTV, protože převážná část mladých, kteří byli v učení, cvičili ve svých vlastních závodech.

Ještě před předáním do Kovoslužby se začalo budovat nové; fotbalové hřiště zde "Na Břežance". Byly odpracovány 100 brigádníkových hodin.

Nový život v celé tělovýchovné jednotě a v oddílech kopané začal v měsíci září 1957. Nadřazené orgány pravděpodobně objektivně zhodnotily jak se vyvíjí ZTV a sportovní oddíly a rozhodly umožnit převod sportovních oddílů ze závodů spět na bývalé tělovýchovné jednoty.

U nás v Hrdlořezích se znovu utvořil nový výbor, který převzal zpět celou činnost a začala se budovat nová TJ a sportovní oddíly. Rozhodli jsme se pro nový název naší jednoty "TJ Spartak Hrdlořezy".. Začátky byly těžké, protože mnoho hráčů bylo několik let mimo bývalý vlastní klub a i někteří funkcionáři ztratili zájem. Přes tyto obtíže se nakonec podařilo ustavit nový oddíl kopané a i ZTV byla doplněna eviřiteli. Je třeba přiznat, že se nám už nepodařilo postavit takové fotbalové mužstvo jako bylo v době před odloučením od Kovo služby. Většinou jsme hráli ve 2. třídě a v r. 1968 jsme sestoupili do třídy 3.

Rok 1969, kdy jsme oslavovali 60leté trvání se stal pro oddíl kopané kritický. Hlavním důvodem byly neschody mezi hráči, hráči se nedostavovali v plném počtu na zápasy, dostavovali se nepravidelně a někdy se hrálo s menším počtem než z 11. Bylo to také zapříčiněno tím, že většina hráčů do Hrdlořez dojížděla a ze samotných Hrdlořez jich byl malý počet. Tento stav zanechal na samotných vedoucích oddílu kopané nepříznivý dopad. Přes jejich snahu a hledání řešení došlo v r. 1970 k vystoupení 2. ^{se} soutěže IA mužstva. Oddíl žáků dorostu však dále pokračoval v soutěži.

Po jednom roce bylo IA znovu přihlášeno do soutěže. Kádr hráčů byl doplněn mladými odchovanci z dorostu. Většina hráčů je z Hrdlořez.

Je možné konstatovat, že oddíl kopané v současné době vykazuje dobrou činnost. Přes některé problémy je dostatek hráčů ve všech oddílech a jsou předpoklady trvale doplňovat jak dorost, tak IA mužstvo z vlastních odchovanců. Rovněž se doplnil stav vedoucích těchto oddílů, kteří mají velký zájem o celou činnost. Je také třeba ocenit snahu a úsilí a poděkovat funkcionářům fot. oddílu za dosažené výsledky.

Naše IA mužstvo v současné době hraje v soutěži 3. třídy a dorost v soutěži 2. třídy.

Jak IA mužstvo, tak i dorost zatím se střídavými výsledky. Náš oddíl žáků, který hraje v soutěži 3. třídy dosahuje velmi dobrých výsledků. Ze 4. zápasů 3 vyhrál a 1 hrál nerozhodně.

Úvedl jsem Vám, vážení přátelé, současný stav naší kopané v Hrdlořezech. Mám za to, že nynější zájem jak funkcionářů, tak i hráčů dává předpoklad, že se oddíl kopané bude u nás dále rozvíjet. Zásahu na tom mají především soudruzi Houška starší, Kocanda, Padevöd a Křeček.

Závěrem bych Vás chtěl ještě informovat o výstavbě a rozvoji našeho tělovýchovného zařízení.

Naše jednotka tak jako každá malá jednotka se potýkala v minulých letech s hospodářskými problémy. Dotace tehdy činily kolem 3.000 ročně, což ani nestačilo na nejnnutnější výdaje jako plat správce, otop a světlo.

Také tělocvična byla v desolátním ~~na~~ stavu a hrozilo nebezpečí, že dojde ke zničení. Je třeba vyzdvihnout velké zásluhy s. Antotníba) Procházký staršího s dalšími členy, kteří ihned poválečně provedli podezděnění a od izolování celé budovy, aby se nezřítily. To byl blavní úkol zachránit budovu.

V dalších letech jsme pokračovali v úpravách.

Byly jsme si také vědomi, že hospodářskou situaci si musíme vyřešit sami, a proto jsme hledali cesty jak se z finančních problémů dostat. Jednou z cest bylo dát tělocvičnu do pořádku a tuto pronajmát. Proto jsme požádali o dotace na veškeré nákladné opravy. MČSTV i OVČSTV v Praze 9 nám finanční prostředky zajistil a naším úkolem bylo zajistit projektovou dokumentaci a stavební kapacitu a v některých případech i materiál. To se nám nakonec podařilo.

Do konce r. 1966 byly všechny opravy provedeny. Pro Vaši informaci to byla gen. oprava střechy, která stála 36.000, dále byla provedena generální oprava ústředního topení v celkové částce 34.000, byla vyměněna kompletně topná tělesa včetně kotle. Dále byla provedena generální oprava elektrického vedení v celkové částce 25.000 Kčs a v nespolední řadě byla provedena v závěru r. 1966 generální oprava podlahy v částce 60.000 Kčs. Rovněž bylo provedeno oplocení našeho tělovýchovného zařízení.

Prakticky ukončily všechny nákladné akce. Ještě prováděny většinou svépomocí, další úpravy jako například dláždění cesty, byla dána nová oima do celého poschodí a tělocvičny, přístavba nové kotelny, byly zřízeny sprchy s teplou a studenou vodou. Na těchto úpravách pracovali většinou soudruzi Klina Josef, Berek Alois, Tramba Karel, Soldát Ludvík, Poupě Josef, Mandlík Jiří a Feik František.

Těmito úpravami jsme si vytvořili podmínky k tomu, že můžeme naší tělocvičnu pronajímat a tím získávat finanční prostředky, které nám hradí všechny náklady spojené s celou činností. Mohu také prohlásit, že naše TJ nedostává již přes 10 let žádnou finanční dotace od nadřazené organizace.

Zbývá nám ještě dotořit vnitřní úpravu tělocvičny. Požádali jsme investerský útvar NĚVČSIV o pomoc zejména o prověření statiky budovy a poradit jak tuto opravu řešit zatím však bezvýsledně. Dále nám zbývá opravit druhou stranu za tělocvičnou.

Chtěl bych také informovat dnešní přítomné na slavností schůzi, že práce zejména v posledních době jak ve výboru TJ, tak v oddílu kopané se podstatně zlepšila. Také výborové schůze, které jsou konány pravidelně 14.denně, se zúčastňuje 8-10 členů, a to převážně mladými.

Nakonec bych chtěl jménem výboru tělovýchovné jednoty Spartak Hrdlořezy poděkovat všem bývalým hráčům a funkcionářům za jejich obětavou práci.

S úctou se dnes díváme na ty naše předchůdce, kteří od r.1909 na velmi těžkých podmínkách svou obětavostí udrželi klub, a to i v dobách, kdy se zdálo, že se oddíl rozpadne. Za to všechno jim patří upřímné poděkování nás všech. Byli to právě oni, kteří nám umožnili, že dnes můžeme tak významné 65leté trvání vzpomenout a oslavit.

Nám všem, kterým byla dána důvěra v současně době vešit tělovýchovnou jednotu a oddíl kopané bude záležet na tom, abychom nejen udrželi oddíl kopané, ale tento nadále rozvíjeli. Bude usilovat o znovu dobytí významného postavení našeho oddílu v tradicích bývalé sparty XI. A k tomu všem nám společně přeji hodně zdaru a sportovních úspěchů.